

บทที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ กรณีศึกษาที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมาครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก สตรีขายบริการทางเพศที่มารับการตรวจสุขภาพเพื่อประเมินการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมา โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขอบเขตและตัวแปรในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ สตรีขายบริการทางเพศจำนวน 398 คน ที่มารับการตรวจสุขภาพเพื่อประเมินการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมา โดยการสัมภาษณ์ ในช่วงเวลาเดียว (Cross-Sectional Sample) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่างๆ อันได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ และปัจจัยแวดล้อมทางสังคม เพื่อจะทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเหล่านั้นกับพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของประชากรกลุ่มนี้ ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา คือ ระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน- 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ และปัจจัยแวดล้อมทางสังคม มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประเภทสถานบริการทางเพศ ที่ทำงานอยู่ และระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ

ปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่าง

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

สตรีขายบริการทางเพศ หมายถึง สตรีที่ประกอบอาชีพให้บริการทางเพศ โดยได้รับเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากเงินเป็นค่าตอบแทน

เจ้าของสถานบริการ หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อสตรีขายบริการทางเพศในเรื่องต่างๆ อันได้แก่ ผู้ที่ควบคุมดูแลความเรียบร้อยในการให้บริการแก่ลูกค้า เชียร์ลูกค้าให้จ่ายคูปองที่แสดงถึงชั่วโมงในการทำงานเพื่อนำไปแลกเป็นเงิน และกรณีที่มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับลูกค้าจะเป็นผู้ตัดสินหรือพุดจาประนีประนอมให้ เป็นต้น

กลุ่มเพื่อนร่วมงาน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสนิทสนมกับสตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบอาชีพเดียวกันและทำงานในสถานบริการเดียวกัน

สถานบริการปัจจุบันหรือประเภทของสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่ หมายถึง สถานบริการที่สตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างทำงานอยู่ในปัจจุบัน

งานสุดท้ายที่ทำก่อนทำงานในสถานบริการปัจจุบัน หมายถึง ประเภทของงานสุดท้ายที่ทำเป็นอาชีพ ก่อนที่จะมาทำงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน

นิยามตัวแปร

ตัวแปรอิสระ

อายุ หมายถึง อายุเต็มที่รายงานโดยสตรีขายบริการทางเพศแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ต่ำกว่า 20 ปี
2. 20-24 ปี
3. สูงกว่า 24 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของสตรีขายบริการทางเพศ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ไม่ได้เรียน
2. ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)
3. มัธยมศึกษาและสูงกว่า (ม.1-ม.6 ปวช. ปวท. ปวส. อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี)

รายได้ หมายถึง รายได้โดยประมาณในแต่ละเดือนที่สตรีขายบริการทางเพศได้รับ จากการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ รวมไปถึงเงินเดือน ค่าออฟ ค่าทิป และค่าบริการ อื่นๆ โดยแบ่งรายได้ออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท
2. 10,000-20,000 บาท
3. สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

ประเภทของสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. สำนักบริการหรือซ่อง
2. สถานบริการอาบอบนวด
3. โรงน้ำชาและร้านอาหาร
4. สถานบริการอื่นๆ ได้แก่ นางทางโทรศัพท์ อีสระ หอพัก บาร์อโกโก้ และคาเฟ่

ระยะเวลาการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่สตรีขายบริการทางเพศเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ข้อย่อยดังนี้

ระยะเวลาตั้งแต่สตรีขายบริการทางเพศเริ่มขายบริการทางเพศจนถึงปัจจุบัน โดยแบ่งระยะเวลาออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. ต่ำกว่า 1 ปี
2. 1-3 ปี
3. มากกว่า 3 ปี

ระยะเวลาประกอบอาชีพในสถานบริการปัจจุบัน โดยแบ่งระยะเวลาออกเป็น 3 กลุ่ม
ดังนี้

1. ต่ำกว่า 6 เดือน
2. 6 เดือน -1 ปี
3. มากกว่า 1 ปี

ระยะเวลาทำงานของอาชีพสุดท้ายก่อนงานปัจจุบัน โดยแบ่งระยะเวลาออกเป็น 3
กลุ่มดังนี้

1. ต่ำกว่า 1 ปี
2. 1-3 ปี
3. มากกว่า 3 ปี

สำหรับระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน และพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการแบ่ง คือ การใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้

1. ระดับต่ำ หมายถึง มีค่าคะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตลบด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\leq \bar{X}-S.D.$)
2. ระดับกลาง หมายถึง มีค่าคะแนนอยู่ระหว่างค่าที่มากกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตลบด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ถึงค่าที่น้อยกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตบวกด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($> \bar{X}-S.D., \leq \bar{X}+S.D.$)
3. ระดับสูง หมายถึง มีค่าคะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตบวกด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($> \bar{X}+S.D.$)

แต่ภายหลังจากดำเนินการแบ่งตัวแปรเป็น 3 ระดับดังกล่าวข้างต้นแล้ว พบปัญหาว่าตัวแปรความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ และพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์นั้น เมื่อแบ่งตามเกณฑ์จะได้เพียง 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกับระดับกลาง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหานี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดให้คะแนนสูงสุดของข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้เป็นกลุ่มระดับสูง โดยมีรายละเอียดในแต่ละตัวแปรดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ หมายถึง ความรู้เรื่องสาเหตุของโรคเอดส์ การติดต่อ อาการแสดง และวิธีการป้องกันการติดต่อโรคเอดส์ ซึ่งวัดได้จากจำนวนคำตอบที่ตอบถูก ในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด 12 คำถาม แล้วนำมาจัดระดับความรู้เป็น 3 ระดับดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ระดับต่ำ คือ ได้คะแนนระหว่าง 0-18 คะแนน
2. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ระดับกลาง คือ ได้คะแนนระหว่าง 19-23 คะแนน
3. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ระดับสูง คือ ได้คะแนน 24 คะแนน

การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ หมายถึง ความเชื่อหรือความเข้าใจของสตรีขายบริการทางเพศ ที่มีต่อเรื่องโรคเอดส์ว่าเป็นโรคที่ติดต่อได้ อาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์ สุขภาพร่างกายมีส่วนเกี่ยวข้องกับการติดโรคเอดส์ และข้อปฏิบัติตัวบางประการจะช่วยลดโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ได้ ซึ่งวัดได้จากจำนวนคำตอบที่ตอบถูกในการตอบแบบสอบถามจำนวน 13 คำถาม แล้วนำมาจัดระดับการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์เป็น 3 ระดับดังนี้

1. การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระดับต่ำ คือ ได้คะแนนระหว่าง 0-17 คะแนน
2. การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระดับกลาง คือ ได้คะแนนระหว่าง 18-25 คะแนน
3. การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระดับสูง คือ ได้คะแนน 26 คะแนน

ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม หมายถึง ปัจจัยที่อยู่ล้อมรอบตัว โดยเฉพาะในสถานที่ประกอบการที่ให้บริการทางเพศของสตรีขายบริการทางเพศ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศเหล่านั้น ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาถึงปัจจัยแวดล้อมทางสังคม 3 ปัจจัย ได้แก่

การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า หมายถึง ความใส่ใจ ความตั้งใจของลูกค้าที่แสดงออกโดยเจตนา เพื่อไม่ให้ติดเชื้อเอชไอวีหรือมีโอกาสติดเชื้อเอชไอวีน้อยที่สุด โดยมีความต้องการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับสตรีขายบริการทางเพศ และสนใจซักถามถึงผลการตรวจเลือดเพื่อประเมินการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น กามโรค ฯลฯ และโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ ซึ่งวัดได้จากจำนวนคำตอบของสตรีขายบริการทางเพศ

ที่ตอบถึงการปฏิบัติของลูกค้าในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ แล้วนำมาจัดระดับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้าเป็น 3 ระดับดังนี้

1. การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้าระดับต่ำ คือ ได้คะแนนระหว่าง 0-8 คะแนน
2. การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้าระดับกลาง คือ ได้คะแนนระหว่าง 9-11 คะแนน
3. การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้าระดับสูง คือ ได้คะแนน 12 คะแนน

การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ หมายถึง การยินยอม ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกแก่สตรีขายบริการทางเพศ ในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ เช่น ให้ความรู้ในรูปแบบต่างๆ เกี่ยวกับโรคเอดส์ และส่งเสริมให้สตรีขายบริการทางเพศใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อให้บริการทางเพศแก่ลูกค้า รวมทั้งดูแลและให้ความสะดวกในการไปตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งวัดได้จากจำนวนคำตอบของสตรีขายบริการทางเพศ เกี่ยวกับพฤติกรรมการสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการให้สตรีขายบริการทางเพศมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ แล้วนำมาจัดระดับการสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการเป็น 3 ระดับดังนี้

1. การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการระดับต่ำ คือ ได้คะแนนระหว่าง 0-6 คะแนน
2. การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการระดับกลาง คือ ได้คะแนนระหว่าง 7-8 คะแนน
3. การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการระดับสูง คือ ได้คะแนน 9 คะแนน

การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน หมายถึง การพูดคุย ชักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เกี่ยวกับกลวิธี รวมทั้งผลดี และอุปสรรคของการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ โดยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งและการไปรับการตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ซึ่งวัดได้จากจำนวนคำตอบเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานของสตรีขายบริการทางเพศ แล้วนำมาจัดระดับการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานเป็น 3 ระดับ

ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานระดับต่ำ คือ ได้คะแนนระหว่าง 0-7 คะแนน
2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานระดับกลาง คือ ได้คะแนนระหว่าง 8-13 คะแนน
3. การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานระดับสูง คือ ได้คะแนนระหว่าง 14-16 คะแนน

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ หมายถึง วิธีการที่แสดงออกโดยเจตนาเพื่อไม่ให้เป็นโรคเอดส์หรือมีโอกาสเป็นโรคเอดส์น้อยที่สุด ได้แก่ การให้ลูกคำสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับตน การไปรับการตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งวัดได้จากจำนวนคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ แล้วนำมาจัดระดับพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์เป็น 3 ระดับดังนี้

1. พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ระดับต่ำ คือ ได้คะแนนระหว่าง 0-16 คะแนน
2. พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ระดับกลาง คือ ได้คะแนนระหว่าง 17-19 คะแนน
3. พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ระดับสูง คือ ได้คะแนนระหว่าง 20-21 คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามที่นำข้อคำถามบางส่วนมาจากแบบสอบถามของ โครงการศึกษา ลักษณะด้านประชากรและพฤติกรรมของสตรีขายบริการทางเพศระยะที่ 2 (AIDS-EC II พ.ศ. 2536-2538) ของสถาบันประชากรศาสตร์และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอีกส่วนหนึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามขึ้นเอง เก็บข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์ใน 4 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

ส่วนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคลของสตรีขายบริการทางเพศ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประเภทสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่ และระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ มีข้อคำถามรวมทั้งหมด 8 ข้อคำถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ มีรายละเอียดดังนี้

ข้อคำถามด้านความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ โดยที่มีอยู่ 1 ข้อที่มีข้อคำถามย่อย 5 ข้อ รวมทั้งสิ้นมีข้อคำถามในส่วนนี้ 12 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามในเชิงบวก 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2.1ก. 2.2.1ก. 2.2.5ก. 2.3ก. 2.5ก. 2.6ก. 2.7ก. และ2.8ก. และข้อคำถามในเชิงลบ 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2.2.2ก. 2.2.3ก. 2.2.4ก. และ2.4ก. (ตัวอย่างแบบสอบถามแสดงไว้ที่ภาคผนวก) และได้ให้คะแนนข้อคำถามในเชิงบวกและเชิงลบดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก	ถ้าตอบ	ใช่	ได้ 2 คะแนน
		ไม่แน่ใจ	ได้ 1 คะแนน
		ไม่ใช่	ได้ 0 คะแนน
		ไม่ทราบ	รหัส 9
ข้อคำถามเชิงลบ	ถ้าตอบ	ใช่	ได้ 0 คะแนน
		ไม่แน่ใจ	ได้ 1 คะแนน
		ไม่ใช่	ได้ 2 คะแนน
		ไม่ทราบ	รหัส 9

ดังนั้นจากข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ จึงมีคะแนนรวมได้สูงที่สุด 24 คะแนน ต่ำที่สุด 0 คะแนน

ข้อคำถามด้านการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ มีข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 13 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2.1ข. 2.4ข. 2.10ข. และ2.11ข. และข้อคำถามเชิงลบ 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2.2ข. 2.3ข. 2.5ข. 2.6ข. 2.7ข. 2.8ข. 2.9ข. 2.12ข. และ2.13ข. โดยมีการให้คะแนนข้อคำถามในเชิงบวกและเชิงลบดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก	ถ้าตอบ	เห็นด้วย	ได้ 2 คะแนน
		ไม่แน่ใจ	ได้ 1 คะแนน
		ไม่เห็นด้วย	ได้ 0 คะแนน
		ไม่ทราบ	รหัส 9

ข้อคำถามเชิงลบ	ถ้าตอบ	เห็นด้วย	ได้ 0 คะแนน
		ไม่เห็นด้วย	ได้ 1 คะแนน
		ไม่เห็นด้วย	ได้ 2 คะแนน
		ไม่ทราบ	รหัส 9

ดังนั้นจากข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ จึงมีคะแนนรวมได้สูงที่สุด 26 คะแนน
ต่ำที่สุด 0 คะแนน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน จากความคิดเห็นของสตรีขายบริการทางเพศ มีรายละเอียดดังนี้

ข้อคำถามด้านการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า มีทั้งหมด 6 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามที่ลักษณะของคำถามและคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า (ให้คะแนนในเชิงบวก) มี 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3.1ก. 3.2ก. 3.3ก. และ 3.6ก. และข้อคำถามที่ลักษณะของคำถามและคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่ไม่ถูกต้องในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า (ให้คะแนนในเชิงลบ) มี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3.4ก. และ 3.5ก. (รายละเอียดแบบสอบถามอยู่ในส่วนภาคผนวก) ทำให้มีคะแนนรวมได้สูงที่สุด 12 คะแนน ต่ำที่สุด 0 คะแนน

ข้อคำถามด้านการสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ มีทั้งหมด 5 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามที่ลักษณะของคำถามและคำตอบในข้อนั้น แสดงออกถึงการสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการเพื่อให้สตรีขายบริการทางเพศมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ (ให้คะแนนในเชิงบวก) มี 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3.1ข. 3.2ข. 3.4ข. และ 3.5ข. และข้อคำถามที่ลักษณะของคำถามและคำตอบในข้อนั้นแสดงว่าเจ้าของสถานบริการไม่สนับสนุนให้สตรีขายบริการทางเพศมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ (ให้คะแนนในเชิงลบ) มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3.3ข. มีคะแนนรวมได้สูงที่สุด 9 คะแนน ต่ำที่สุด 0 คะแนน

ข้อคำถามด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน มีทั้งหมด 8 ข้อ เป็นข้อคำถามที่ลักษณะของคำถามและคำตอบแสดงถึงความถี่ของการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ให้คะแนนในเชิงบวก ดังนี้

ถ้าเคยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล	เป็นส่วนใหญ่	ได้ 2 คะแนน
	เป็นส่วนน้อย	ได้ 1 คะแนน
	ไม่เคย	ได้ 0 คะแนน
	ไม่ทราบ	รหัส 9

ดังนั้นจึงมีคะแนนรวมได้สูงที่สุด 16 คะแนน ต่ำที่สุด 0 คะแนน

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ ข้อคำถามในส่วนนี้มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ นำมาวิเคราะห์เป็นคะแนนรวม 12 ข้อ (ตัดข้อ 4.10 ออก เพราะเป็นคำถามที่ถามถึงความถี่ในการไปรับการตรวจสุขภาพเพื่อประเมินการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ซึ่งไม่ได้นำมารวมเป็นคะแนนพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์) ดังที่ได้แสดงตัวอย่างแบบสอบถามไว้ที่ภาคผนวก มีคะแนนรวมได้สูงที่สุด 21 คะแนน ต่ำที่สุดได้ 0 คะแนน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรตัวอย่าง ได้แก่ สตรีขายบริการทางเพศที่ประกอบการอยู่ในสถานบริการทางเพศทุกประเภท ที่มารับการตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมาจำนวน 400 คน แต่เนื่องจากว่าภายหลังจากการเก็บข้อมูลได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด เป็นจำนวน 398 คนเท่านั้น โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เป็นสตรีที่ประกอบอาชีพให้บริการทางเพศที่มารับการตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมา ในระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน - 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 ทุกคน ทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามจนครบจำนวน 398 คน
2. สตรีขายบริการทางเพศผู้นั้นยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ ทัศนศึกษาที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมา โดยใช้ค่าร้อยละและการวิเคราะห์แบบตารางไขว้ (Cross-Tabulations) เพื่อแสดงลักษณะทั่วไปของข้อมูลและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ ตามที่กำหนดไว้ในสมมติฐาน และตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระว่ามีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) นำเสนอค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติในรูป P-value
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ ทัศนศึกษาที่ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 5 นครราชสีมา โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัวกับตัวแปรอิสระหลายตัว หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัวกับตัวแปรอิสระ 1 ตัว โดยควบคุมตัวแปรตัวอื่นๆ ให้คงที่ เพื่อให้ได้มาซึ่งสมการที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น ทำให้ทราบว่าตัวแปรอิสระใดมีผลต่อตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระใดไม่มีผลต่อตัวแปรตาม

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

การศึกษารั้งนี้ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสตรีขายบริการทางเพศ ทั้งหมดที่ตกเป็นตัวอย่างจำนวน 398 คน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประเภทสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่ ระยะเวลาที่ทำงานในสถานบริการปัจจุบัน ประเภทของงานสุดท้ายที่ทำก่อนงานปัจจุบัน ระยะเวลาที่ทำงานสุดท้ายก่อนงานปัจจุบัน อายุเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ (แสดงไว้ในตารางที่ 1) ส่วนข้อมูลเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน และพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของสตรีขายบริการทางเพศ (แสดงไว้ในตารางที่ 2) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสตรีขายบริการทางเพศ (เสนอในรูปอัตราร้อยละ และจำนวน)

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสตรีขายบริการทางเพศ	ร้อยละ (จำนวน)
<u>อายุ</u>	
ต่ำกว่า 20 ปี	11.8
20-24 ปี	43.2
สูงกว่า 24 ปีขึ้นไป	45.0
รวม	100.0 (398)
(อายุโดยเฉลี่ย = 25 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 5 ปี)	
<u>ระดับการศึกษา</u>	
ไม่ได้เรียน	7.3
ประถมศึกษา	56.5
มัธยมศึกษาและสูงกว่า	36.2
รวม	100.0 (398)
<u>รายได้</u>	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	25.9
10,000-20,000 บาท	35.2
สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	38.9
รวม	100.0 (398)
(รายได้เฉลี่ย = 22,283 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน=18,785 บาท)	
<u>ประเภทสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่</u>	
สำนักบริการ	5.0
อาบอบนวด	65.8
โรงน้ำชาและร้านอาหาร	25.9
อื่นๆ	3.3
รวม	100.0 (398)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสตรีขายบริการทางเพศ	ร้อยละ (จำนวน)
<u>ระยะเวลาที่ทำงานในสถานบริการปัจจุบัน</u>	
< 6 เดือน	43.0
6 เดือน - 1 ปี	22.9
> 1 ปี	34.2
รวม	100.0 (398)
(ระยะเวลาที่ทำงานในสถานบริการปัจจุบันโดยเฉลี่ย = 1 ปี 6 เดือน 10 วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2 ปี 5 เดือน 13 วัน)	
<u>ประเภทของงานสุดท้ายที่ทำก่อนงานปัจจุบัน</u>	
ขายบริการทางเพศ	53.3
งานอื่นๆ นอกเหนือจากการขายบริการทางเพศ	46.7
รวม	100.0 (398)
<u>ระยะเวลาที่ทำงานสุดท้ายก่อนงานปัจจุบัน</u>	
< 1 ปี	28.4
1-3 ปี	44.2
> 3 ปี	25.9
จำไม่ได้	1.5
รวม	100.0 (398)
(ระยะเวลาที่ทำงานสุดท้ายก่อนงานปัจจุบันโดยเฉลี่ย = 2 ปี 9 เดือน 22 วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3 ปี 6 เดือน 23 วัน)	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสตรีขายบริการทางเพศ	ร้อยละ (จำนวน)
<u>อายุเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรก</u>	
ต่ำกว่า 20 ปี	42.7
20-24 ปี	37.9
สูงกว่า 24 ปีขึ้นไป	19.3
รวม	100.0 (398)
(อายุเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกโดยเฉลี่ย = 21 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 5 ปี)	
<u>ระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ</u>	
< 1 ปี	20.4
1-3 ปี	36.9
> 3 ปี	42.7
รวม	100.0 (398)
(ระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการโดยเฉลี่ย = 3 ปี 7 เดือน 24 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3 ปี 6 เดือน 15 วัน)	

จากตารางที่ 1 พบว่าลักษณะทั่วไปของสตรีขายบริการทางเพศเป็นดังนี้

1. อายุ

ผลจากการศึกษาพบว่า สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มที่ศึกษามีอายุโดยเฉลี่ยสูงถึง 25 ปี เกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.0) มีอายุสูงกว่า 24 ปี กลุ่มที่ใหญ่รองลงมา (ร้อยละ 43.2) คือกลุ่มที่มีอายุ 20-24 ปี และในส่วนของที่เหลือ (ร้อยละ 11.8) มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

2. ระดับการศึกษา

ลักษณะทั่วไปด้านการศึกษาพบว่า สตรีที่ตกเป็นตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.5) จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สตรีอีกประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 36.2) จบการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่า และในส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 7.0 ไม่ได้เรียนหนังสือ

3. รายได้

เมื่อพิจารณาที่รายได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีรายได้อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง คือ มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 22,283 บาท สตรีประมาณร้อยละ 39 มีรายได้สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป รองลงมา ประมาณร้อยละ 35 มีรายได้ 10,000-20,000 บาท และใน ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 26 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

4. ประเภทสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่

ผลการศึกษาพบว่า มีสตรีขายบริการทางเพศกลุ่มตัวอย่างทำงานอยู่ในสถานบริการ อาบอบนวดมากที่สุด คือ ร้อยละ 65.8 รองลงมา ทำงานในโรงน้ำชาและร้านอาหาร ร้อยละ 25.9 ทำงานในสำนักบริการ ร้อยละ 5.0 ส่วนที่ทำงานในสถานบริการอื่นๆ (ได้แก่ นางทาง ไทรศัพท์ อีสระ หอพัก บาร์อ็อกโก้ และคาเฟ่) มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3

5. ระยะเวลาที่ทำงานในสถานบริการปัจจุบัน

สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มตัวอย่างทำงานในสถานบริการทางเพศที่ทำงานอยู่ใน ปัจจุบัน มีระยะเวลาโดยเฉลี่ย 1 ปี 6 เดือน 10 วัน ส่วนมากมีระยะเวลาที่ทำงานในสถานบริการ ปัจจุบันต่ำกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา ทำงานเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี คิด เป็นร้อยละ 34.2 และในส่วนที่เหลือร้อยละ 22.9 ทำงานเป็นระยะเวลา 6 เดือน -1 ปี

6. ประเภทของงานสุดท้ายที่ทำก่อนงานปัจจุบัน

ผลจากการศึกษาพบว่า สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มตัวอย่าง ที่เคยประกอบอาชีพ ขายบริการทางเพศเป็นงานสุดท้าย ก่อนที่จะย้ายมาประกอบอาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบัน มีจำนวน ครั้งหนึ่ง (ประมาณร้อยละ 53) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และในส่วนที่เหลือ (ประมาณร้อยละ 47) ประกอบอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ได้ขายบริการทางเพศก่อนที่จะมาทำงานขายบริการทางเพศที่ทำ อยู่ในปัจจุบัน

7. ระยะเวลาทำงานของอาชีพสุดท้ายก่อนงานปัจจุบัน

สำหรับระยะเวลาของการทำงานอาชีพสุดท้าย ก่อนจะมาทำงานขายบริการทางเพศใน ปัจจุบันนั้น พบว่าโดยเฉลี่ยทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลา 2 ปี 9 เดือน 22 วัน ส่วนมาก (ร้อยละ 44.2) จะทำงานเป็นระยะเวลา 1-3 ปี รองลงมา ทำงานเป็นระยะเวลาดำกว่า 1 ปี (ร้อยละ 28.4) และร้อยละ 25.9 ทำงานเป็นระยะเวลามากกว่า 3 ปี นอกจากนี้ ยังมีบางส่วน (ร้อยละ

1.5) ของกลุ่มตัวอย่างที่จำระยะเวลาของการทำงานที่ผ่านมาไม่ได้

8. อายุเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรก

เมื่อพิจารณาที่ข้อมูลอายุเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกพบว่า สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกมีอายุโดยเฉลี่ย 21 ปี โดยมีสตรีร้อยละ 42.7 เริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 37.9 อายุ 20-24 ปี และในส่วนที่เหลือ ร้อยละ 19.3 อายุสูงกว่า 24 ปี

9. ระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ

สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มตัวอย่าง จะมีระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาโดยเฉลี่ย 3 ปี 7 เดือน 24 วัน ส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 42.7) ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเป็นระยะเวลามากกว่า 3 ปี รองลงมา ระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.9 และในส่วนที่เหลือร้อยละ 20.4 มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศต่ำกว่า 1 ปี

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของสตรีขายบริการทางเพศกระจายตามระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน และพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์

สตรีขายบริการทางเพศจำแนกตาม	ร้อยละ (จำนวน)
<u>ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์</u>	
ระดับต่ำ	15.6
ระดับกลาง	43.0
ระดับสูง	41.5
รวม	100.0 (398)
(คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์โดยเฉลี่ย = 21.56 คะแนน	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.15 คะแนน)	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สตรีขายบริการทางเพศจำแนกตาม	ร้อยละ (จำนวน)
<u>การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์</u>	
ระดับต่ำ	18.6
ระดับกลาง	72.4
ระดับสูง	9.0
รวม	100.0 (398)
(คะแนนการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ โดยเฉลี่ย = 20.81 คะแนน	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.86 คะแนน)	
<u>การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า</u>	
ระดับต่ำ	20.6
ระดับกลาง	72.6
ระดับสูง	6.8
รวม	100.0 (398)
(คะแนนการปฏิบัติตนป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า โดยเฉลี่ย = 9.58 คะแนน	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.53 คะแนน)	
<u>การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ</u>	
ระดับต่ำ	13.6
ระดับกลาง	30.2
ระดับสูง	56.3
รวม	100.0 (398)
(คะแนนการสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ โดยเฉลี่ย = 7.95 คะแนน	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.77 คะแนน)	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สตรีขายบริการทางเพศจำแนกตาม	ร้อยละ (จำนวน)
<u>การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน</u>	
ระดับต่ำ	22.1
ระดับกลาง	63.6
ระดับสูง	14.3
รวม	100.0
(คะแนนการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน	โดยเฉลี่ย = 9.89 คะแนน
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	= 3.36 คะแนน)
<u>พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์</u>	
ระดับต่ำ	14.6
ระดับกลาง	38.7
ระดับสูง	46.7
รวม	100.0 (398)
(คะแนนพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์โดยเฉลี่ย	= 18.36 คะแนน
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	= 2.29 คะแนน)

รายละเอียดของข้อมูลจากตารางที่ 2 พบว่า

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มที่ตกเป็นตัวอย่าง ส่วนมาก (ร้อยละ 43.0) มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับกลาง รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 41.5) และส่วนน้อย มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 15.6) โดยมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์สูงถึง 21.56 คะแนน จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน

2. การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

เมื่อพิจารณาที่การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์พบว่า สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มที่ตกเป็นตัวอย่าง ส่วนมาก (ร้อยละ 72.4) รับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงของตนที่จะเป็นโรคเอดส์ในระดับกลาง รองลงมา รับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงที่จะเป็นโรคเอดส์ในระดับต่ำ คือ ร้อยละ 18.6 และส่วนน้อย (ร้อยละ 9.0) รับรู้ว่าตนมีโอกาสเสี่ยงที่จะเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ 20.81 คะแนน

3. การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า

สตรีขายบริการทางเพศกลุ่มที่ตกเป็นตัวอย่าง เกือบสามในสี่ (ร้อยละ 72.6) เคยพบลูกค้าที่มีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ในระดับกลาง สตรีประมาณร้อยละ 20.6 เคยพบกับลูกค้าที่มีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ในระดับต่ำ และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 6.8) เคยพบกับลูกค้าที่มีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของลูกค้า 9.58 คะแนน

4. การสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ

เจ้าของสถานบริการของสตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 56.3) ให้การสนับสนุนอย่างมากแก่สตรีในความดูแลของตนให้มีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ รองลงมา (คิดเป็นร้อยละ 30.2) ให้การสนับสนุนในระดับกลาง และส่วนน้อย คือ คิดเป็นร้อยละ 13.6 ให้การสนับสนุนไม่มากนัก โดยมีคะแนนเฉลี่ยของการสนับสนุนของเจ้าของสถานบริการ 7.95 คะแนน

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน

สำหรับด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานพบว่า สตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวนประมาณร้อยละ 63.6 มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานในระดับกลาง รองลงมา (ร้อยละ 22.1) มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานในระดับต่ำ และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 14.3) มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยของการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน 9.89 คะแนน

6. พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์

ผลจากการศึกษาพบว่า สตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมาก (ร้อยละ 46.7) มีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 38.7) มี

พฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ในระดับกลาง และมีสตรีจำนวนน้อยที่สุด คือ เพียงร้อยละ 14.6 มีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ 18.36 คะแนน

กล่าวโดยสรุปสตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นตัวอย่างการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุสูงกว่า 24 ปี สตรีจำนวนมากที่สุด จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีรายได้อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง โดยมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 22,283 บาท และส่วนมากมีรายได้มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป ประเภทของสถานบริการทางเพศที่สตรีส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ สถานบริการอาบอบนวด และมีระยะเวลาในการทำงานต่ำกว่า 6 เดือนเป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนอาชีพสุดท้ายของสตรีส่วนมาก คือ การประกอบอาชีพขายบริการทางเพศก่อนจะมาทำงานที่ทำอยู่ในสถานที่ทำงานปัจจุบัน และสตรีจำนวนมากที่สุด มีระยะเวลาในการทำงาน 1-3 ปี นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนมากมีอายุเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกอยู่ในช่วง 19 ปีและต่ำกว่า มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศตั้งแต่เริ่มขายบริการทางเพศครั้งแรกจนถึงปัจจุบันนานกว่า 3 ปี

เมื่อพิจารณาด้านระดับความรู้และการรับรู้พบว่า สตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และมีการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงที่ตนจะเป็นโรคเอดส์อยู่ในระดับกลาง เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยแวดล้อมทางสังคมจะเห็นว่า ลูกค้าส่วนใหญ่จากที่สตรีขายบริการทางเพศเคยพบมา มีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับกลาง เจ้าของสถานบริการที่สตรีขายบริการทางเพศทำงานอยู่ ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง และสตรีขายบริการทางเพศส่วนมากมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานในระดับกลาง ส่วนในด้านพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์นั้นพบว่า สตรีขายบริการทางเพศที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง